

АНАЛІЗ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКІВ УКРАЇНИ

THE ANALYSIS OF BANK INVESTMENT ACTIVITY IN UKRAINE

У статті проведено аналіз інвестиційної діяльності банків України. Досліджено нормативи інвестування, встановлені НБУ з метою регулювання прямих інвестицій банків та обмеження інвестиційного ризику. Проаналізовано структуру інвестиційного портфелю вітчизняних банків в розрізі запропонованої НБУ класифікації фінансових інвестицій у 2011-2016 рр. Визначено зміни у формуванні банками резервів під операції з цінними паперами. Запропоновано шляхи стимулювання інвестиційної діяльності вітчизняних банків через вдосконалення розвитку фондового ринку України.

Ключові слова: цінні папери, фінансові інвестиції, фондовий ринок, інвестиційний портфель банку, резерви під операції з цінними паперами.

В статье проведен анализ инвестиционной деятельности банков Украины. Исследованы нормативы инвестирования, установленные НБУ с целью регулирования прямых инвестиций банков и ограничения инвестиционного риска. Проанализирована структура инвестиционного портфеля отечественных банков в разрезе предложенной НБУ классификации финансовых

инвестиций в 2011-2016 гг. Определены изменения в формировании банками резервов под операции с ценными бумагами. Предложены пути стимулирования инвестиционной деятельности отечественных банков через усовершенствование развития фондового рынка в Украине.

Ключевые слова: ценные бумаги, финансовые инвестиции, фондовый рынок, инвестиционный портфель банка, резервы под операции с ценными бумагами

In the article the analysis of bank investment activity in Ukraine is conducted. The investment standards that are established by National bank of Ukraine to regulate the bank direct investments and limit the investment risk are searched. The investment portfolio structure of domestic banks on the base of proposed by National bank of Ukraine financial investment classification are carried out. The changes in forming of bank provisions for security transactions are defined. The ways of bank investment activity stimulation through the further development of stock market in Ukraine are suggested.

Key words: securities, financial investments, stock market, investment portfolio, provisions for security transactions.

УДК 336.764.061.1

Онищенко Ю.І.

к.е.н., доцент кафедри банківської справи
Одеський національний економічний університет
Генова О.І.
студентка
Одеський національний економічний університет

Постановка проблеми. Однією з тенденцій розвитку сучасної світової економіки є швидкий розвиток світових фінансових ринків та виникнення нових фінансових інструментів, що стають визначальними у формуванні стратегій розвитку банків, які намагаються максимізувати свій прибуток за рахунок зниження ризиків їх діяльності. Зазначимо, що значні зміни в сфері банківництва пов'язані саме з розвитком світових фондових ринків та інвестиційної діяльності банків.

І сьогодні, коли вітчизняна банківська система знаходиться в кризовому стані, і банкам необхідно удосконалювати та розвивати свою діяльність за рахунок розробки та впровадження нових банківських продуктів (вагома кількість яких у розвинутих країнах пов'язана саме з розвинутим ринком цінних паперів), фондовий ринок в Україні є практично відсутнім, що відповідно обмежує операції банків з цінними паперами.

Тому, на нашу думку, доцільним є проведення аналізу інвестиційної діяльності вітчизняних банків на сучасному етапі, що дозволить визначити основні проблеми та перспективи розвитку даного напрямку банками України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження інвестиційної діяльності комерційних банків посідають вагоме місце в наукових працях вітчизняних вчених, зокрема: А. Болдова [1], О. Кириченко [5], О. Колодізев [6], С. Луців [7], Т. Майорова [8], С. Нехаєв [9], О. Оболенський [10], Г. Романова [1] та інші.

Однак, варто підкреслити, що дана проблема не дуже активно досліджується українськими науковцями через, в основному, не розвиненість фондового ринку, та, як наслідок низької інвестиційної активності вітчизняних банків.

Постановка завдання. Метою статті є аналіз інвестиційної діяльності банків України.

Виклад основного матеріалу дослідження. За своєю сутністю інвестиції є надзвичайно складним поняттям, що інтегрує в собі різні економічні процеси, які впливають на виробництво, розподіл, обмін та споживання національного продукту, тобто вони є фундаментальною основою суспільного відтворення [1].

В Україні теоретичні розробки категорії інвестицій законодавчо закріплені в Законі України «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.1991 р.: інвестиції – це усі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, у результаті чого створюється прибуток (дохід) або досягається соціальний ефект [2].

Зазначимо, що інвестиційна діяльність в Україні реалізується через систему фінансових інститутів, ключову роль серед яких відіграє банківська система. А, отже, вважаємо за потрібне надати визначення дефініції «інвестиційна діяльність банків», – це здійснення інвестицій, а також всіх необхідних заходів і дій з втілення цих інвестицій в дохід або позитивний ефект будь-якого роду (соціальний, екологічний і т.п.) [4].

Відповідно до Постанови НБУ № 400 «Про затвердження Інструкції з бухгалтерського обліку

операцій з цінними паперами та фінансовими інвестиціями в банках України» було введено поняття «фінансові інвестиції», які визначаються як фінансові активи, які утримуються банком з метою збільшення прибутку (процентів, дивідендів тощо), зростання вартості капіталу або інших вигод для інвестора. До фінансових інвестицій належать придбані боргові цінні папери, акції та інші цінні папери з нефіксованим прибутком, інвестиції в асоційовані та дочірні компанії, інші фінансові інвестиції, що не оформлені цінними паперами [16].

У сучасній зарубіжній науковій літературі виділяють два основні підходи щодо процесу інвестування в банках:

1) перший підхід до інвестиційної діяльності банків відносить кредитування, яке засноване на інвестиційних цілях. В даному випадку інвестиції розглядаються як набір благ та цінностей, які

вкладаються в підприємницьку діяльність з метою одержання доходу та соціального ефекту у майбутньому [1, 5];

2) другий підхід розглядає процес інвестування через придбання цінних паперів – виділення частки коштів, які спрямовуються на покупку цінних паперів [7, 8].

Отже, основні два напрямки, за якими банки спрямовують залучені ресурси з метою їх прибуткового використання, – це формування збалансованих кредитного та інвестиційного портфелів, аналіз динаміки яких представлено на рис. 1.

Як видно з рисунку, обсяги кредитного портфеля значно перевищують обсяги інвестиційного портфелю в структурі активів вітчизняних банків, що пов'язано з низькою активністю банків на ринку цінних паперів України.

Вкладення коштів у цінні папери за значимістю та розмірами займають друге місце серед актив-

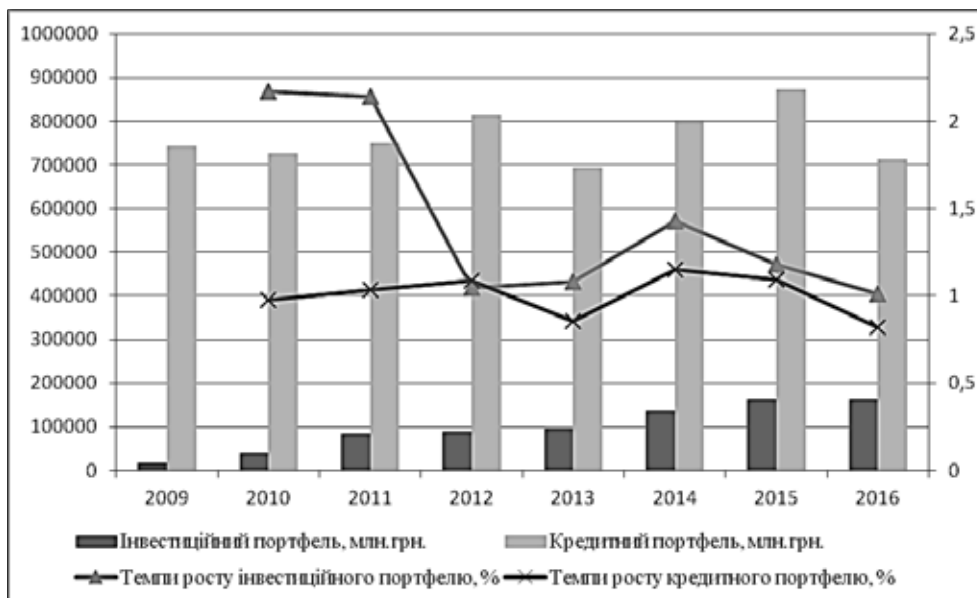

Рис. 1. Динаміка кредитного та інвестиційного портфелів банків України у 2009-2016 рр.

Розраховано автором за даними [12]

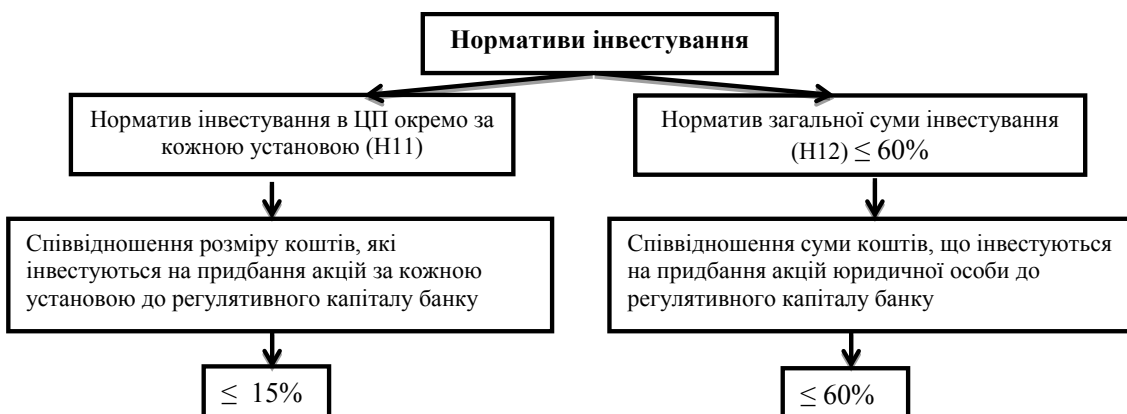

Рис. 2. Нормативи інвестування, встановлені Національним банком України

Джерело: складено автором за матеріалами [14]

них операцій банку після кредитування. І, хоча надання кредитів залишається головною функцією банків, дедалі частіше менеджмент переглядає структуру активів, ставлячи собі за мету збільшення питомої ваги портфеля цінних паперів у сукупних активах.

У міжнародній банківській діяльності на придбання цінних паперів банки спрямовують значну частину коштів, за оцінками фахівців – від 1/5 до 1/3 грошових ресурсів. В українських банках питома вага портфеля цінних паперів у сукупних активах значно нижча і становить лише 5–10% [10].

Однак, з 2012 року можна побачити домінування темпів росту інвестиційного портфелю над темпами росту кредитного портфелю, що свідчить про ріст інвестиційного портфелю банків та вказує на зацікавленість банків в розвитку даного напрямку своєї діяльності за умови створення конкурентного фондового ринку в Україні або отримання доступу до світових розвинутих фондових ринків.

Зазначимо, що причин низької інвестиційної активності українських комерційних банків є достатньо багато, серед яких можна виділити наступні: недосконалість внутрішнього фондового ринку, нетривалий час його існування та значний регулятивний вплив на ринок з боку держави, що, як наслідок, призвело до незначних обсягів операцій та низької ліквідності цього сегменту фінансового ринку.

Залежно від мети вкладень фінансові інвестиції можуть бути прямими, спрямованими на забезпечення безпосереднього управління об'єктом інвестування, та портфельними, що не переслідують цілей прямого управління інвестиційним об'єктом, а здійснюються з розрахунку на отримання доходу у вигляді потоку відсотків і дивідендів або внаслідок зростання ринкової вартості активів [6].

Прямі інвестиції являють собою великі вкладення грошових коштів в активи компанії. Часто під прямими інвестиціями коштів розуміють покупку контрольного пакету акцій, в результаті якої інвестор отримує можливість управляти виробництвом. Як правило, прямі інвестиції передбачають вкладення коштів на відносно тривалий період часу, а інвестор має пряму зацікавленість в розвитку компанії [4].

Національному банку України необхідно постійно забезпечувати контроль за інвестиційною діяльністю банків, а саме за прямими інвестиціями. Тому, відповідно до постанови Правління НБУ 358 «Про затвердження Інструкції про порядок регулювання діяльності банків в Україні», НБУ установлює нормативи інвестування [13] (див. рис. 2).

Зазначимо, що банк, регулятивний капітал якого повністю відповідає вимогам для здійснення інвестицій, встановленим нормативно-правовими актами Національного банку України, має право здійснити інвестицію без письмового дозволу, у разі якщо [3]:

1) інвестиція у фінансову установу становить у сукупності не більш, як 1 відсоток статутного капіталу банку;

2) інвестиція здійснюється до статутного капіталу бюро кредитних історій, що має ліцензію національної комісії, котра здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.

Проте, інвестувати кошти в підприємство, статутом якого передбачено повну відповідальність його власників, банку забороняється.

Норматив інвестування в цінні папери окремо за кожною установою (Н11) встановлюється для обмеження ризику, пов'язаного з операціями вкладання коштів банку до статутних фондів установ, що може призвести до втрати капіталу банку. А норматив загальної суми інвестування (Н12) встановлюється для обмеження ризику, пов'язаного з операціями вкладання коштів банку до статутних фондів будь-яких юридичних осіб, що може призвести до втрати капіталу банку [14].

Портфельні інвестиції представляють собою вкладення в певний обсяг цінних паперів. Як правило, портфельні інвестиції не дають можливості інвестору отримати право управління підприємством, портфельні інвестиції спрямовані виключно на отримання прибутку завдяки змінам курсу цінних паперів в результаті біржових торгів. Найчастіше портфельні інвестиції бувають короткостроковими, і пов'язані з ситуацією, яка складається на ринку в поточний момент часу [10].

Зазначимо, що до червня 2015 року інвестиційний портфель банку включав чотири портфелі: торговий портфель цінних паперів, портфель банку на продаж, портфель банку до погашення, інвестиції в асоційовані й дочірні компанії, що виділяються для спрощення оцінки цінних паперів, які купуються банком, та відображення у бухгалтерському обліку [13]. Таке структурування інвестиційного портфелю банків було закріплено тільки в постанові НБУ № 358 «Про затвердження Інструкції з бухгалтерського обліку операцій з цінними паперами в банках України» та чітко відокремлювало прямі та портфельні інвестиції банку.

Однак, в червні 2015 р. Національним банком України було прийнято постанову № 400 «Про затвердження Інструкції з бухгалтерського обліку операцій з цінними паперами та фінансовими інвестиціями в банках України» [15], яка відміння попередню класифікацію та виділяє п'ять основних напрямів здійснення фінансових інвестицій банками України, що представлені в таблиці 1.

Найважливішою складовою інвестиційної діяльності банку є формування та управління власним портфелем цінних паперів, який представляє собою набір цінних паперів, що забезпечує задовільні для банку-інвестора характеристики прибутковості, ризику і ліквідності, керований як єдине

ціле. Управління портфелем цінних паперів здійснюється в рамках загального процесу управління активами і пасивами банку та переслідує загальну для банку мета – отримання прибутку.

Отже, згідно з нормативними вимогами НБУ фінансові інвестиції банку в цінні папери для їх оцінки та відображення у бухгалтерському обліку класифікуються за п'ятьма основними напрямками,

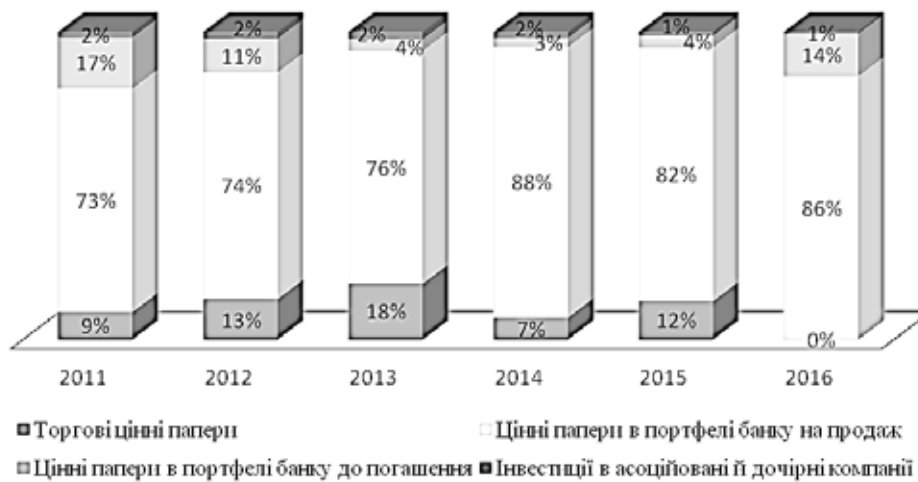

Рис. 3 Структура інвестиційного портфелю вітчизняних банків в розрізі запропонованої НБУ класифікації у 2011-2016 [12]

Таблиця 1

Основні напрями здійснення фінансових інвестицій банками України

Напрями фінансових інвестицій	Характеристика	Цінні папери, що входять
1 оцінюються за справедливою вартістю з визнанням переоцінки через прибутки/збитки	банк обліковує в торговому портфелі цінні папери та інші фінансові інвестиції, що придбані з метою продажу в найближчий час і отримання прибутку від короткострокових коливань ціни або дилерської маржі, а також фінансові інвестиції, які під час первісного визнання є частиною портфелю фінансових інструментів, управління якими здійснюється разом, і щодо яких є свідчення фактичного отримання короткострокового прибутку;	– боргові цінні папери; – акції; – інші фінансові інвестиції
2 в портфелі банку на продаж	банк обліковує в портфелі банку на продаж цінні папери, що призначені для продажу і не класифікуються як фінансові інвестиції, що оцінюються за справедливою вартістю з визнанням переоцінки через прибутки/збитки або фінансові інвестиції в портфелі банку до погашення	– боргові цінні папери, які банк не має наміру та/або змоги тримати до дати їх погашення; – боргові цінні папери, які банк готовий продати у зв'язку зі зміною ринкових процентних ставок або ризиків, потреб ліквідності, наявності й дохідності альтернативних інвестицій, джерел та умов фінансування або зміною валютного ризику; – акції та інші фінансові інвестиції, за якими неможливо достовірно визначити справедливу вартість
3 в портфелі банку до погашення	боргові цінні папери відносяться до портфелю до погашення, якщо банк має намір та здатність утримувати їх до строку погашення;	– боргові ЦП з фіксованими платежами та фіксованими строками погашення
4 інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	до цієї категорії включаються інвестиції до статутних капіталів компаній, які відповідають критеріям визначення асоційованої або дочірньої компанії	пайові цінні папери емітентів
5 інвестиції в асоційовані та дочірні компанії, утримувані для продажу	банк уключає до цієї категорії інвестиції в асоційовані та дочірні компанії, що придбані та/або утримуються виключно для продажу протягом 12 місяців	пайові цінні папери емітентів

Джерело: складено автором за матеріалами [15]

однак в фінансовій звітності банки відображають чотири основні статті: торгові цінні папери; цінні папери в портфелі банку на продаж; цінні папери в портфелі банку до погашення; інвестиції в асоційовані та дочірні компанії.

Проаналізуємо структуру інвестиційного портфелю вітчизняних банків в розрізі запропонованої НБУ класифікації у 2011-2016 рр. (див. рис. 3) Зазначимо, що загальна сума інвестиційного портфелю банків України за аналізований період збільшилась майже в 38 рази і на 1 січня 2016 року становила 164,2 млрд.грн.

Підкреслимо, що протягом 2011-2016 рр. найбільшу частку в інвестиційному портфелі займають цінні папери в портфелі банку на продаж, та на 1 січня 2016 року він складає 86% у структурі інвестиційного портфелю банків України. Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії протягом періоду, що аналізуються, знаходяться практично на одному рівні в межах 1-2% інвестиційного портфелю.

Варто підкреслити, що частка портфелю до погашення різко збільшилась протягом 2015 р. до 14%, тобто на 10 в.п., що відбулося за рахунок зменшення частки торгових цінних паперів в інвестиційному портфелі банків. Так, до 2015 року вона знаходилася на рівні, що перевищував 10%, але на 1 січня 2016 року вкладення в цінні папери, що відносяться до торгового портфелю банків, відсутні. На нашу думку, основною причиною такої зміни структури інвестиційного портфелю банків України є законодавчі зміни в класифікації операцій з цінними паперами банків.

Так, відповідно до постанови НБУ № 400 акції та інші фінансові інвестиції, за якими неможливо достовірно визначити справедливую вартість відносяться в портфель банку на продаж, а оскільки вітчизняний фондовий ринок є неліквідним, то

справедливу вартість цінних паперів визначити практично не можливо [16].

Таким чином, банки не зацікавлені в здійсненні прямих інвестицій в компанії України, а зосередились більше на портфельних інвестиціях, а саме: вони купують їх з метою подальшого продажу й отримання торговельного прибутку від різниці між ціною продажу і купівлі.

Інвестиції характеризуються, серед іншого, двома взаємопов'язаними параметрами: ризиком і прибутковістю [4]. Поняття інвестиції нерозривно пов'язано з поняттям ризик. Як правило, чим вище ризик інвестицій, тим вище повинна бути їх очікувана прибутковість.

Банки з метою мінімізації ризику від операцій з цінними паперами зобов'язані створювати резерв на відшкодування збитків від операцій із цінними паперами.

Відповідно до постанови НБУ № 23 «Про затвердження Положення про порядок формування та використання банками України резервів для відшкодування можливих втрат за активними банківськими операціями» банки мають формувати резерви за цінними паперами, які класифіковані тільки до портфелю на продаж і портфелю до погашення [11].

За цінними паперами, які емітовані центральними органами виконавчої влади та Національним банком України, а також за вкладеннями в акції (частки) бірж, депозитаріїв, платіжних систем, бюро кредитних історій, банки не мають формувати резерви [11].

Проаналізуємо за банківською системою України сформовані банками резерви під операції з цінними паперами та їх питому вагу в загальному резерві (див. рис. 4).

З рисунку видно, що протягом 2010-2014 рр. резерви банків під операції з цінними паперами

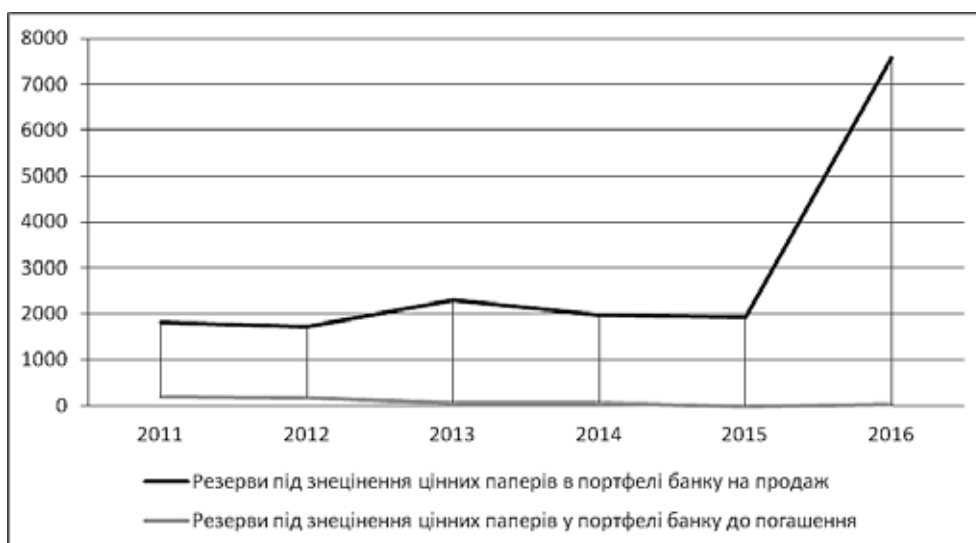

Рис. 4. Динаміка сформованих банками резервів під операції з цінними паперами у 2010-2015 рр.

знаходилися практично на одному рівні. Однак, у 2015 році відбулося значне зростання резервів під знецінення цінних паперів в портфелі банку на продаж, що пов'язано із зміною на законодавчому рівні підходів до обліку цінних паперів та відповідно із збільшенням обсягу портфелю банку на продаж, як вже було проаналізовано автором раніше.

Таким чином, варто підкреслити, що сьогодні в Україні на законодавчому рівні тільки почали формувати основи здійснення та регулювання фінансових інвестицій банками України у відповідності із світовими стандартами. Однак, можна виділити ряд чинників, що, на нашу думку, обмежують діяльність банків на фондовому ринку, а саме:

- інтенсивна зміна середніх ринкових ставок, що тягне за собою переоцінку, яка легше робиться за пасивами, ніж за більш жорстко закріпленими довгостроковими активами. Із цього безпосередньо випливає зростання процентного ризику, який можна зменшити диверсифікуванням цінних паперів;

- наявність необхідних ліцензій (на брокерську, дилерську діяльність; на довірче управління цінними паперами; депозитарну діяльність; клірингову діяльність);

- технічні можливості доступу до конкретної торгової системи (спочатку операції здійснювалися за допомогою телефону, тепер його місце займає комп'ютер), а також вартість «входу» у торгову систему [5].

Зазначимо, що участь комерційних банків в інвестиційному процесі має як позитивні, так і негативні моменти. Серед позитивних можна виділити наступні [9]:

- допуск банків на фондовий ринок сприятиме конкуренції між його учасниками, що означає зменшення витрат емітентів та інвесторів;

- вкладення банком коштів у цінні папери диверсифікує його активи, що підвищує стабільність банку, а отже, і надійність збереження коштів вкладників;

- взаємопроникнення банківського та промислового капіталу покращує потік інформації, посилює конкурентноздатність банків та виробничого сектора. Володіючи акціями підприємства, банки отримують доступ до депозитів, а також мають вплив на підприємства у поверненості кредитів.

Проте, варто зауважити, що існує ряд негативних аспектів щодо участі банків в інвестиційному бізнесі [9]: операції з цінними паперами є більш ризиковим видом діяльності, ніж банківська справа; збитки банків від зміни курсової вартості цінних паперів або невдалого їх розміщення при емісії цінних паперів можуть зашкодити інтересам банків, дестабілізувати банківську систему; наявність системи страхування депозитів зменшує самосвідомість банкірів; поєднання банківського та інвестиційного бізнесу здатне спричинити конфлікт інтересів між структурними підрозділами

банку; занадто близькі відносини банку та підприємства внаслідок володіння банком пакетом акцій можуть спричинити ситуацію, коли в разі погіршення фінансового становища підприємства банк буде продовжувати його кредитування, щоб запобігти збиткам від зниження курсової вартості акцій.

Висновки з проведеного дослідження. Наявність розвинутого ринку цінних паперів є одним з умов економічного розвитку держави, орієнтованого на ринковий тип економіки. На даному етапі ми можемо говорити, що ринок цінних паперів України перебуває на етапі становлення.

В ході проведеного дослідження було виявлено досить низький рівень інвестиційних операцій банків порівняно з кредитною, що пояснюється недосконалістю внутрішнього фондового ринку, а саме: низька ліквідність та капіталізація, масштабний дефіцит внутрішніх грошових ресурсів для інвестицій, низька частка біржового сегменту ринку, недостатнє законодавче регулювання ціноутворення, обмежена кількість ліквідних та інвестиційно привабливих фінансових інструментів, висока фрагментарність біржової та депозитарної структури. Все це є прямим відображенням посткризового періоду, який наразі переживає український фондовий ринок.

Автором було досліджено законодавчі зміни щодо обліку банками операцій з цінними паперами. Проведений аналіз показав, що більшість із прийнятих норм ще не знайшли свого відображення у практичному застосуванні, однак значно збільшила резерви, що має формувати банк під операції з цінними паперами.

Тому для вирішення проблемних питань і стимулювання подальшого розвитку українського фондового ринку, що в свою чергу приведе до стимулювання інвестиційної діяльності банків потрібно проводити злагоджену співпрацю держави, фінансових посередників та підприємств за наступними напрямками: збільшення капіталізації, ліквідності та прозорості фондового ринку; удосконалення ринкової інфраструктури та забезпечення її надійного й ефективного функціонування; удосконалення механізмів державного регулювання, нагляду на фондовому ринку та захисту прав інвесторів.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. А.А. Болдова, Г.І. Романова. Інвестиційна діяльність банків України // Збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України, № 1, 2013 – С.6-13.
2. Закон України «Про інвестиційну діяльність». – Відомості Верховної Ради України № 47. – 19.11.1991. – С. 64.
3. Інвестиційний клімат в Україні 2001- 2010 рр. Період розвитку Української економіки: [Електронний ресурс]. – Режим доступу //http://zeminvestor.blogspot.com/2008/09/2001-2010.html

4. Кириченко О. Діяльність інвестиційних банків в Україні: проблеми та перспективи розвитку / О. Кириченко // Банківська справа. – 2008. – № 2. – С. 57-72.

5. Колодізев О. М., Власенко Н. М. Кредитно-інвестиційна діяльність банків України: сучасний стан і перспективи розвитку / О. Колодізев, Н. Власенко // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.business-inform.net.

6. Луців Б.Л. Банківська діяльність у сфері інвестицій. – Тернопіль: Економічна думка, Карт-бланш, 2001.

7. Майорова Т.В. Інвестиційна діяльність / Т.В. Майорова [Навч. посіб.] – К.:ЦУЛ, 2003. С. 89.

8. Нехаев С.А. Основные тенденции развития инвестиционного рынка в эпоху глобализации / С.А. Нехаев // Финансы ru. 2004.: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://bankir.ru/avtori/1664070/>!

9. Оболенський О.Ю. Досвід банків розвинутих країн в галузі інвестиційної діяльності і можливості його реалізації в українській економіці / О.Ю. Оболенський // Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України: Зб. наук. праць. – Суми: ВВП «Мрія-1» ЛТД УАБС, 2004. –Т.9. – С. 204-212.

10. Организация банковских инвестиций: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://bibliotekar.ru/bank-6/25.htm>

11. Показники фінансової звітності банків: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://bank.gov.ua/control/uk/publish/category?cat_id=6409

12. Постанова Правління Національного банку України від 28 серпня 2001 року N 358 «Про затвердження Інструкції про порядок регулювання діяльності банків в Україні»: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.rada.gov.ua

13. Постанова Правління НБУ «Про затвердження Про порядок регулювання діяльності банків в Україні» від 28 серпня 2001 р. № 368: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.rada.gov.ua

14. Постанова Правління Національного банку України від 22 червня 2015 року N 400 «Про затвердження Інструкції про порядок регулювання діяльності банків в Україні»: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.rada.gov.ua

15. Постанова Правління Національного банку України № 23 «Про затвердження Положення про порядок формування та використання банками України резервів для відшкодування можливих втрат за активними банківськими операціями»: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.rada.gov.ua

16. Про банки та банківську діяльність: Закон України «Про внесення змін до Закону України» від 16 листопада 2006 р. № 358-V: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.rada.gov.ua

REFERENCES:

1. A.A. Boldova, H.I. Romanova. Investytsiina diialnist bankiv Ukrainy // Zbirnyk naukovykh prats Natsionalnogo universytetu derzhavnoi podatkovoi sluzhby Ukrainy, # 1, 2013 – S. 6-13.

2. Zakon Ukrainy „Pro investytsiinu diialnist”. – Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy #47. – 19.11.1991. – S. 64.

3. Investytsiiny klimat v Ukraini 2001- 2010 rr.Period rozvytku Ukrainskoi ekonomiky [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu // <http://zeminvestor.blogspot.com/2008/09/2001-2010.html>

4. Kyrychenko O. Diialnist investytsiinykh bankiv v Ukraini: problemy ta perspektyvy rozvytku / O. Kyrychenko // Bankivska sprava. – 2008. – #2. – S. 57-72.

5. Kolodiziev O. M., Vlasenko N. M. Kredytно-investytsiina diialnist bankiv Ukrainy:suchasnyi stan i perspektyvy rozvytku / O. Kolodiziev, N. Vlasenko // [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: www.business-inform.net.

6. Lutsiv B.L. Bankivska diialnist u sferi investytsii. – Ternopil: Ekonomichna dumka, Kart-blansh, 2001.

7. Maiorova T.V. Investytsiina diialnist / T.V. Maiorova [Navch. posib.] – K.:TsUL, 2003. S. 89.

8. Nekhaev S.A. Osnovnye tendentsyy razvytyia ynvestytsyonnoho rynku v epokhu hlobalyzatsyy / S.A. Nekhaev // Fynansy ru. 2004. [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://bankir.ru/avtori/1664070/>!

9. Obolenskyi O.Yu. Dosvid bankiv rozvynutykh krain v haluzi investytsiinoi diialnosti i mozhlyvosti yoho realizatsii v ukrainskii ekonomitsi // Problemy i perspektyvy rozvytku bankivskoi systemy Ukrainy: Zb. nauk. prats. –Summy: VVP “Mriia-1” LTD UABS, 2004. – T. 9. – S. 204-212.

10. Orhanyzatsiia bankovskyykh ynvestytsiy [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://bibliotekar.ru/bank-6/25.htm>

11. Pokaznyky f inansovoi zvitnosti bankiv [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: http://bank.gov.ua/control/uk/publish/category?cat_id=6409

12. Postanova Pravlinnia Natsionalnogo banku Ukrainy vid 28 serpnia 2001 roku N 358 «Pro zatverdzhennia Instruktii pro poriadok rehuliuвання diialnosti bankiv v Ukraini» [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: www.rada.gov.ua

13. Postanova Pravlinnia NBU «Pro zatverdzhennia Pro poriadok rehuliuвання diialnosti bankiv v Ukraini» vid 28 serpnia 2001 r. # 368 [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: www.rada.gov.ua

14. Postanova Pravlinnia Natsionalnogo banku Ukrainy vid 22 chervnia 2015 roku N 400 «Pro zatverdzhennia Instruktii pro poriadok rehuliuвання diialnosti bankiv v Ukraini» [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: www.rada.gov.ua

15. Postanova Pravlinnia Natsionalnogo banku Ukrainy #23 «Pro zatverdzhennia Polozhennia pro poriadok formuvannia ta vykorystannia bankamy Ukrainy rezerviv dlia vidshkoduvannia mozhlyvykh vtrat za aktyvnymy bankivskymy operatsiiamy». [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: www.rada.gov.ua

16. Pro banky ta bankivsku diialnist: Zakon Ukrainy «Pro vnesennia zmin do Zakonu Ukrainy» vid 16 lystopada 2006 r. # 358-V [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: www.rada.gov.ua